

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

1 август 2022 година*

„Преюдициално запитване — Защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 7 и 8 и член 52, параграф 1 — Директива 95/46/ЕО — Член 7, буква в) — Член 8, параграф 1 — Регламент (ЕС) 2016/679 — Член 6, параграф 1, първа алинея, буква в) и параграф 3, втора алинея — Член 9, параграф 1 — Обработване, необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора — Цел от обществен интерес — Пропорционалност — Обработване на специални категории лични данни — Национална правна уредба, която изисква в интернет да се публикуват данни, съдържащи се в декларациите за частни интереси на физически лица, работещи в обществените служби, или на ръководители на сдружения или организации, получаващи публични средства — Предотвратяване на конфликтите на интереси и корупцията в общественния сектор“

По дело C-184/20

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Vilniaus apygardos administracinis teismas (Окръжен административен съд Вилнюс, Литва) с акт от 31 март 2020 г., постъпил в Съда на 28 април 2020 г., в производството по дело

ОТ

срещу

Vyriausioji tarnybinės etikos komisija,

при участието на

Fondas „Nevyriausybinų organizacijų informacijos ir paramos centras“,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от К. Lenaerts, председател, L. Bay Larsen, заместник-председател, Ал. Арабаджиев, А. Prechal, К. Jürimäe, С. Lycourgos, N. Jääskinen, I. Ziemele и J. Passer, председатели на състави, М. Ilešič (докладчик), J.-С. Bonichot, А. Kumin и N. Wahl, съдии,

генерален адвокат: Р. Pikamäe,

секретар: А. Calot Escobar,

* Език на производството: литовски.

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за литовското правителство, от К. Dieninis и V. Vasiliauskienė, в качеството на представители,
- за италианското правителство, от G. Palmieri, в качеството на представител, подпомаган от M. Russo, avvocato dello Stato,
- за финландското правителство, от M. Pere, в качеството на представител,
- за Европейската комисия, от S. L. Kalėda, H. Kranenborg и D. Nardi, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 9 декември 2021 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 6, параграф 1, първа алинея, буква д) и член 9, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 2016 г., стр. 1, наричан по-нататък „ОРЗД“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между ОТ и Vyriausioji tarnybinės etikos komisija (Главна комисия по предотвратяване на конфликти на интереси в обществените служби, Литва) (наричана по-нататък „Главната комисия“) по повод нейно решение, с което се установява, че ОТ не е изпълнил задължението си да подаде декларация за частни интереси.

Правна уредба

Международното право

Конвенцията на Организацията на обединените нации срещу корупцията

- 3 Конвенцията на Организацията на обединените нации срещу корупцията, приета с Резолюция 58/4 от 31 октомври 2003 г. на Общото събрание на Организацията на обединените нации и влязла в сила на 14 декември 2005 г., е ратифицирана от всички държави членки и е одобрена от Европейския съюз с Решение 2008/801/ЕО на Съвета от 25 септември 2008 г. (ОВ L 287, 2008 г., стр. 1).

4 Съгласно член 1 от тази конвенция:

„Целите на тази конвенция са:

а) да насърчава и укрепва мерките за по-ефикасно и по-ефективно предотвратяване и борба срещу корупцията;

[...]

в) да насърчава интегритета, отговорността и доброто управление на публичните дела и на публичната собственост“.

5 Съгласно член 7, параграф 4 от посочената конвенция:

„Всяка държава — страна по конвенцията, се стреми в съответствие с основните принципи на вътрешното ѝ право да предвиди, поддържа и укрепва системи, които увеличават прозрачността и предотвратяват конфликта на интереси“.

Наказателната конвенция относно корупцията

6 Четвъртото съображение от Наказателната конвенция относно корупцията, приета от Съвета на Европа на 27 януари 1999 г. и ратифицирана от всички държави членки, гласи:

„подчертавайки, че корупцията представлява заплаха за правовата държава, демокрацията и правата на човека, подкопава доброто управление, безпристрастността и социалната справедливост, накърнява свободната конкуренция, пречи на икономическото развитие и застрашава стабилността на демократичните институции и моралните устои на обществото“.

Правото на Съюза

Конвенцията за борба с корупцията, в която участват длъжностни лица

7 В член 2, озаглавен „Пасивна корупция“, от Конвенцията, съставена на основание член К.3, параграф 2, буква в) от Договора за Европейския съюз, за борба с корупцията, в която участват длъжностни лица на Европейските общности или длъжностни лица на държавите — членки на Европейския съюз (ОВ С 195, 1997 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 11, стр. 196), влязла в сила на 28 септември 2005 г., се предвижда следното:

„1. По смисъла на настоящата конвенция пасивна корупция е умишленото действие на служител, ко[й]то пряко или чрез посредник иска или получава облаги от какъвто и да е вид за себе си или за трета страна, или ко[й]то приема обещание за такава облага, за да извърши или да не извърши действие по служба, или да наруши служебните си задължения при осъществяване на функциите си.

2. Всяка държава членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че поведението, посочено в параграф 1 се счита за престъпление“.

8 Член 3 от тази конвенция, озаглавен „Активна корупция“, е формулиран по следния начин:

„1. По смисъла на настоящата конвенция, активна корупция е умишленото действие на всяко лице, което обещава или дава, пряко или чрез посредник, облага от какъвто и да е вид на служител, за [самия него] или за трета страна, за да извърши или да не извърши действие по служба, или да наруши служебните си задължения при осъществяване на функциите си.

2. Всяка държава членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че поведение, посочено в параграф 1 се счита за престъпление“.

Директива 95/46/ЕО

9 В съображения 10, 30 и 33 от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 1995 г., стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10), се посочва следното:

„(10) като имат предвид, че предмет на националните законодателства, отнасящи се до обработването на данни, е осигуряване спазването на основните права и свободи и по-конкретно правото на личен живот, което се признава както в член 8 на Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, така и от общите принципи на правото на Общността; като имат предвид, че поради тази причина сближаването на тези законодателства не трябва да доведе до намаляване степента на защита, която те осигуряват, а обратно — да има за цел гарантиране на висока степен на защита в Общността;

[...]

(30) като имат предвид, че за да бъде законосъобразно, обработването на лични данни трябва, освен това, да се извършва със съгласието на съответното физическо лице или да бъде необходимо за сключване или изпълнение на договор, задължителен за съответното физическо лице, или по отношение на законово задължение, или за изпълнението на дадена задача, която е от обществен интерес или е необходима за упражняване на публична власт, или да бъде в законен интерес на физическо или юридическо лице, при условие че интересите или правата и свободите на съответното физическо лице нямат преимущество; [...]

[...]

(33) като имат предвид, че данни, които по своя характер могат да нарушат основните свободи или личния живот, не могат да бъдат обработвани, освен ако съответното физическо лице не даде изричното си съгласие за това; като имат предвид, обаче, че трябва изрично да бъдат предвидени дерогации по отношение на тази забрана, за да се задоволят конкретни нужди, в частност, когато обработването на тези данни се извършва за цели, свързани със здравословно състояние, от лица, които са задължени да пазят професионална тайна, или в хода на законосъобразна дейност на някои дружества или фондации, чиято цел е да се позволи упражняването на основните свободи“.

10 Предметът на тази директива е определен в член 1 по следния начин:

„1. В съответствие с настоящата директива държавите членки защи[т]ават основните права и свободи на физическите лица и в частност правото им на личен живот при обработването на лични данни.

2. Държавите членки не могат нито да ограничават, нито да забраняват свободното движение на лични данни между държавите членки по съображения, свързани със защитата, предоставяна съгласно параграф 1“.

11 Член 2 от посочената директива гласи:

„По смисъла на настоящата директива:

а) „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано или подлежащо на идентификация лице („съответно физическо лице“); за подлежащо на идентифициране лице се смята това лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификационен номер или един или повече специфични признаци, отнасящи се до неговата физическа, физиологическа, психологическа, умствена, икономическа, културна или социална самоличност;

б) „обработване на лични данни“ („обработване“) означава всяка операция или набор от операции, извършвани или не с автоматични средства[и] прилагани към личните данни, като събиране, запис, организиране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друга форма на предоставяне на данните, актуализиране или комбиниране, блокиране, изтриване или унищожаване;

[...]“.

12 Глава II, озаглавена „Общи правила относно законността на обработването на лични данни“, от Директива 95/46 е съставена от девет раздела.

13 Член 6 от раздел I, озаглавен „Принципи, отнасящи се до качеството на данните“, от посочената директива гласи следното:

„1. Държавите членки предвиждат, че личните данни трябва:

а) да се обработват справедливо и законно;

б) да се събират за конкретни, ясно формулирани и законни цели и да не бъдат допълнително обработени по начин, който е несъвместим с тези цели. [...]

в) да бъдат адекватни, релевантни, и да не са прекомерни по отношение на целите, за които се събират и/или обработват допълнително;

[...]

2. Администраторът осигурява спазването на параграф 1“.

- 14 В член 7 от раздел II, озаглавен „Критерии за законосъобразност на обработването на лични данни“, от същата директива се посочва следното:

„Държавите членки предвиждат, че обработването на лични данни може да се извършва, само ако:

[...]

v) обработването е необходимо за спазването на правно задължение, чийто субект е администраторът

или

[...]

d) обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес или при упражняване на официалните правомощия, които са предоставени на администратора или трето лице, на което се разкриват данните

[...]“.

- 15 В раздел III, озаглавен „Специални категории обработване“, член 8 от Директива 95/46, посветен на „[о]бработване[то] на специални категории от данни“, предвижда следното:

„1. Държавите членки забраняват обработването на лични данни, разкриващи расов или [етнически] произход, политически идеи, религиозни или философски убеждения, членство в професионални съюзи, като и обработването на данни, свързани със здравословното състояние и половия живот.

[...]

4. При условие че съществуват подходящи гаранции, държавите членки могат по съображения, свързани със значим обществен интерес, да определят други изключения, в допълнение към тези, посочени в параграф 2, или в националното законодателство, или с решение на надзорния орган.

[...]“.

ОРЗД

- 16 Съгласно член 94, параграф 1 от ОРЗД Директива 95/46 се отменя, считано от 25 май 2018 г. Съгласно член 99, параграф 2 от ОРЗД последният се прилага от същата дата.

- 17 Съображения 4, 10, 26, 35, 39 и 51 от този регламент гласят:

„(4) Обработването на лични данни следва да е предназначено да служи на човечеството. Правото на защита на личните данни не е абсолютно право, а трябва да бъде разглеждано във връзка с функцията му в обществото и да бъде в равновесие с другите основни права съгласно принципа на пропорционалност. Настоящият регламент е съобразен с всички основни права и в него се спазват свободите и

принципите, признати от Хартата[на основните права на Европейския съюз, наричана по-нататък „Хартата“], както са залегнали в Договорите, и по-специално зачитането на личния и семейния живот, дома и комуникациите, защитата на личните данни, свободата на мисълта, съвестта и религията, свободата на изразяване на мнение и свободата на информацията, свободата на стопанската инициатива, правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес, както и културното, религиозното и езиковото многообразие.

[...]

- (10) За да се гарантира последователно и високо ниво на защита на физическите лица, както и за да се премахнат препятствията пред движението на лични данни в Съюза, нивото на защита на правата и свободите на физическите лица във връзка с обработването на такива данни следва да бъде равностойно във всички държави членки. [...] По отношение на обработването на лични данни, необходимо за спазване на правно задължение, за изпълнение на задача от обществен интерес или при упражняване на официалните правомощия, предоставени на администратора на лични данни, на държавите членки следва да се позволи да запазят или да въведат национални разпоредби, които да уточняват по-нататък реда за прилагане на правилата на настоящия регламент. [...] Настоящият регламент оставя и известна свобода на действие на държавите членки да конкретизират съдържащите се в него правила, включително по отношение на обработването на специални категории лични данни („чувствителни данни“). В този смисъл настоящият регламент не изключва право на държавите членки, което определя обстоятелствата за специални случаи на обработване, включително по-точно определяне на условията, при които обработването на лични данни е законосъобразно.

[...]

- (26) Принципите за защита на данните следва да се прилагат по отношение на всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано. [...] За да се определи дали дадено физическо лице може да бъде идентифицирано, следва да се вземат предвид всички средства, като например подбирането на лица за извършване на проверка, с които [средства] е най-вероятно да си послужи администраторът или друго лице, за да идентифицира пряко или непряко даденото физическо лице. [...]

[...]

- (35) Личните данни за здравословното състояние следва да обхващат всички данни, свързани със здравословното състояние на субекта на данните, които разкриват информация за физическото или психическото здравословно състояние на субекта на данните в миналото, настоящето или бъдещето. [...]

[...]

(39) [...] Личните данни следва да са адекватни, релевантни и ограничени до необходимото за целите, за които се обработват. Това налага по-специално да се гарантира, че срокът, за който личните данни се съхраняват, е ограничен до строг минимум. Личните данни следва да се обработват, единствено ако целта на обработването не може да бъде постигната в достатъчна степен с други средства. [...]

[...]

(51) На личните данни, които по своето естество са особено чувствителни от гледна точка на основните права и свободи, се полага специална защита, тъй като контекстът на тяхното обработване би могъл да създаде значителни рискове за основните права и свободи. [...] Тези лични данни не следва да се обработват, освен ако обработването не е разрешено в определени случаи, предвидени в настоящия регламент, като се има предвид, че в правото на държавите членки могат да бъдат определени специфични разпоредби за защита на данните с цел да се адаптира прилагането на съдържащите се в настоящия регламент правила за спазване на правно задължение или за изпълнение на задача от обществен интерес или свързана с упражняването на официални правомощия, предоставени на администратора на лични данни. В допълнение към конкретните изисквания за такова обработване следва да се прилагат общите принципи и другите правила, залегнали в настоящия регламент, по-специално по отношение на условията за законосъобразно обработване. Дерогации от общата забрана за обработване на такива специални категории лични данни следва изрично да бъдат предвидени, *inter alia*, когато субектът на данните даде изричното си съгласие или във връзка с конкретни нужди, по-специално когато обработването се извършва в хода на законната дейност на някои сдружения или фондации, чиято цел е да се позволи упражняването на основните свободи“.

18 Член 1 от ОРЗД, озаглавен „Предмет и цели“, гласи в параграф 2:

„С настоящия регламент се защитават основни права и свободи на физическите лица, и по-специално тяхното право на защита на личните данни“.

19 Член 4 от този регламент, озаглавен „Определения“, е формулиран по следния начин:

„За целите на настоящия регламент:

1) „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице;

2) „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване;

[...]

15) „данни за здравословното състояние“ означава лични данни, свързани с физическото или психическото здраве на физическо лице, включително предоставянето на здравни услуги, които дават информация за здравословното му състояние;

[...]“.

20 Членове 5—11 от ОРЗД се съдържат в глава II, озаглавена „Принципи“.

21 Член 5 от този регламент, посветен на „[п]ринципи[те], свързани с обработването на лични данни“, предвижда в параграф 1:

„1. Личните данни са:

а) обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните („законосъобразност, добросъвестност и прозрачност“);

б) събирани за конкретни, изрично указани и легитимни цели и не се обработват по-нататък по начин, несъвместим с тези цели; [...] (ограничение на целите);

в) подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват („свеждане на данните до минимум“);

[...]“.

22 Член 6 от посочения регламент, озаглавен „Законосъобразност на обработването“, предвижда в параграфи 1 и 3:

„1. Обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия:

[...]

в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора;

[...]

д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора;

[...]

3. Основанието за обработването, посочено в параграф 1, букви в) и д), е установено от:

а) правото на Съюза или

б) правото на държавата членка, което се прилага спрямо администратора.

Целта на обработването се определя в това правно основание или доколкото се отнася до обработването по параграф 1, буква д), то трябва да е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора. [...] Правото на Съюза или правото на държавата членка се съобразява с обществения интерес и е пропорционално на преследваната легитимна цел“.

23 Член 9 от същия регламент, озаглавен „Обработване на специални категории лични данни“, гласи в параграфи 1 и 2:

„1. Забранява се обработването на лични данни, разкриващи расов или етнически произход, политически възгледи, религиозни или философски убеждения или членство в синдикални организации, както и обработването на генетични данни, биометрични данни за целите единствено на идентифицирането на физическо лице, данни за здравословното състояние или данни за сексуалния живот или сексуалната ориентация на физическото лице.

2. Параграф 1 не се прилага, ако е налице едно от следните условия:

[...]

ж) обработването е необходимо по причини от важен обществен интерес на основание правото на Съюза или правото на държава членка, което е пропорционално на преследваната цел, зачита същността на правото на защита на данните и предвижда подходящи и конкретни мерки за защита на основните права и интересите на субекта на данните;

[...]“.

Литовското право

24 Съгласно член 1 от Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo valstybinėje tarnyboje įstatymas Nr. VIII-371 (Закон № VIII-371 на Република Литва за съвместяване на обществените и частните интереси в обществените служби) от 2 юли 1997 г. (Žin., 1997, бр. 67—1659) в редакцията му, която е в сила към момента на настъпване на фактите по главното производство (наричан по-нататък „Законът за съвместяване на интереси“), целта на този закон е да се съвместят частните интереси на лицата, работещи в обществените служби, и обществените интереси, да се осигури предимство на публичния интерес на обществото при вземането на решения, да се гарантира безпристрастността на вземаните решения и да се предотвратят появата и разпространението на корупция в обществените служби.

25 Съгласно член 2, параграф 1 от този закон понятието „лица, работещи в обществените служби“ обхваща по-специално лицата, които работят в публични сдружения или организации, финансирани от бюджета или със средства от държавата или орган на местно самоуправление, и които притежават административни правомощия.

26 Член 3 от посочения закон, озаглавен „Задължения на лицата, кандидатстващи за работа, работещи или работели в обществените служби“, предвижда в параграфи 2 и 3:

„2. Лицата, кандидатстващи за работа или работещи в обществените служби, и другите лица по член 4, параграф 1 от настоящия закон са длъжни да декларират частните си интереси.

3. За лицата, които вече не работят в обществените служби, се прилагат ограниченията, предвидени в раздел пети от настоящия закон“.

27 Член 4 от Закона за съвместяване на интереси, озаглавен „Декларация за частни интереси“, гласи в параграф 1:

„Всяко лице, работещо в обществените служби, и всяко лице, кандидатстващо за работа в обществените служби, е длъжно да декларира частните си интереси като подаде декларация за частни интереси (наричана по-нататък „декларацията“) по реда, предвиден в настоящия закон и други нормативни актове. [...]“.

28 Съгласно член 5 от този закон:

„1. Лицата, деклариращи своите частни интереси, са длъжни да подадат декларацията си по електронен път по реда, определен от [Главната комисия], в срок от 30 дни, считано от датата на тяхното избиране, подбиране или назначаване (освен в случаите по член 4, параграф 2 от настоящия закон и параграфи 2, 3 и 4 от настоящия член).

2. Лицата, кандидатстващи за работа в обществените служби (с изключение на лицата по член 4, параграф 2 от настоящия закон и лицата, чиито данни са засекретени по силата на закона и/или които извършват разузнавателна, контраразузнавателна или криминалноразузнавателна дейност), подават декларацията си преди датата на тяхното избиране, подбиране или назначаване, освен ако в други нормативни актове е предвидено друго.

3. Лицата, чиито данни са засекретени по силата на закона и/или които извършват разузнавателна, контраразузнавателна или криминалноразузнавателна дейност, подават декларацията си в срок от 30 дни, считано от датата на тяхното избиране, подбиране или назначаване, до ръководителя на институцията (юридическото лице), в която работят, или неговия надлежно упълномощен представител по определения от институцията (юридическото лице) ред.

4. Членовете на комисиите за възлагане на обществени поръчки, лицата, натоварени от ръководителя на възлагащ орган с възлагането на обществени поръчки по опростената процедура, и експертите, участващи в процедури за възлагане на обществени поръчки, подават декларацията си за частни интереси по електронен път (ако все още не са я подали), преди да започне участието им в процедури по възлагане на обществени поръчки. Не се разрешава в процедурата по възлагане да участват и се освобождават от изпълнението на съответните функции членове на комисия за възлагане на обществени поръчки, лица,

натоварени от ръководителя на възлагащ орган с възлагането на обществени поръчки по опростената процедура, или експерти, участващи в процедура за възлагане на обществена поръчка, които не са подали декларация за частни интереси.

5. Ако е предвидено в нормативния акт, уреждащ реда за функциониране на институцията (юридическото лице), в която съответното лице работи, декларацията може да се подаде не само до ръководителя на институцията (юридическото лице) или неговия надлежно упълномощен представител, но и до ръководителя — или неговия надлежно упълномощен представител — на юридическо лице, което е подизпълнител или се отчита на институцията (юридическото лице), или на друго юридическо лице.

6. Институциите, на които е разрешен достъп до декларациите, ги искат в предвидените от закона случаи и по определения в него ред по местоработата на декларатора или в [Главната комисия]“.

29 Член 6 от посочения закон, озаглавен „Съдържание на декларацията“, гласи:

„1. Деклараторът посочва в декларацията си следните сведения за себе си и за своя съпруг, лицето, с което живее във фактическо съжителство, или партньор:

- 1) име, фамилия, личен идентификационен номер, социалноосигурителен номер, работодател(и) и длъжност;
- 2) юридическо лице, в което деклараторът или неговият съпруг, лицето, с което той живее във фактическо съжителство, или неговият партньор има качеството на съдружник или участник;
- 3) самостоятелна дейност съгласно даденото ѝ определение в Закона на Република Литва за данъчното облагане на доходите;
- 4) принадлежност към предприятия, организации, сдружения или фондове и упражнявани в тях функции, с изключение на членство в политически партии и синдикални организации;
- 5) подаръци (с изключение на такива от близките), получени през последните дванадесет календарни месеца, ако стойността им надвишава 150 EUR;
- 6) информация за сделките, сключени през последните дванадесет календарни месеца, и за други сделки в ход, ако стойността на сделката надвишава 3 000 EUR;
- 7) близки лица или други известни на декларатора лица или данни, поради които може да възникне конфликт на интереси.

2. Деклараторът може да не посочва данните за своя съпруг, лицето, с което живее във фактическо съжителство, или партньор, ако живеят отделно, не образуват общо домакинство и поради това не разполага с тези данни“.

30 Член 10 от същия закон, озаглавен „Публикуване на данните за частните интереси“, гласи:

„1. Публични са и се публикуват на уебсайта на Главната комисия по определения от нея ред данните, съдържащи се в декларациите на лицата на изборна длъжност и лицата, заемащи политически длъжности, длъжностните лица и служителите в държавната администрация, съдиите, ръководителите и заместник-ръководителите на институции на държавата или орган на местно самоуправление, длъжностните лица и служителите, ползващи се с (лично) политическо доверие, длъжностните лица в държавната администрация, заемащи длъжности като ръководители или заместник-ръководители на подразделения в институции или учреждения, ръководителите и заместник-ръководителите на публични предприятия и на бюджетни органи на държавата или орган на местно самоуправление, ръководителите и заместник-ръководителите на публични сдружения или организации, получаващи бюджетни средства или средства от държавата или орган на местно самоуправление, служителите в Банката на Литва, на които са предоставени публични административни правомощия (натоварени с надзора на финансовите пазари, с извънсъдебното уреждане на спорове между потребители и участници на финансовите пазари и с други публичноадминистративни функции), членовете на надзорните или управителните съвети, както и ръководителите и заместник-ръководителите на акционерни дружества или дружества с ограничена отговорност, в които държавата или орган на местно самоуправление притежава дялове, даващи право на повече от половината гласове в общото събрание на съдружниците или акционерите, членовете на управителните съвети на публични предприятия на държавата или орган на местно самоуправление, председателите и заместник-председателите на политически партии, неплатените консултанти, сътрудници и съветници на лицата на изборна длъжност или на лицата, заемащи политически длъжности, одобрените експерти от комисиите на Парламента на Република Литва, членовете на съвети към министрите, членовете на Съвета за задължително здравно осигуряване, неплатените съветници към Съвета за задължително здравно осигуряване, членовете на Националния съвет по здравеопазване, лекарите, зъболекарите и фармацевтите, работещи в бюджетни или публични органи на държавата или орган на местно самоуправление, в публични предприятия на държавата или органи на местно самоуправление или в предприятия, в които държавата или орган на местно самоуправление притежава дялове, даващи право на повече от половината гласове в общото събрание на съдружниците или акционерите, притежаващи разрешение за дейност като лечебно заведение или аптека, както и членовете на комисиите за възлагане на обществени поръчки, лицата, натоварени от ръководителя на възлагащ орган с възлагането на обществени поръчки по опростената процедура, и експертите, участващи в процедури за възлагане на обществени поръчки (с изключение на данните, съдържащи се в декларациите на лицата, чиито данни са засекретени по силата на закона и/или които извършват разузнавателна, контраразузнавателна, или криминалноразузнавателна дейност). Когато лице, чиито данни са публични, загуби статута на декларатор, по искане на заинтересованото лице Главната комисията премахва декларацията от своя уебсайт.

2. Не се публикуват следните данни, предоставени в декларацията: личният идентификационен номер, социалноосигурителният номер, специалните лични данни, както и другите сведения, чието разкриване е забранено от закона. Не се публикуват и данните за другата страна по сделка, когато тя е физическо лице“.

31 Съгласно член 22 от Закона за съвместяване на интереси, озаглавен „Органи и служители, отговарящи за контрола“:

„Начинът на прилагане на настоящия закон от лицата, за които той е приложим, се контролира от:

- 1) [Главната комисия];
- 2) ръководителите — или техните надлежно упълномощени представители — на съответните институции или организации на държавата или органите на местно самоуправление;
- 3) ръководителят на възлагащия орган или надлежно упълномощените от него лица (що се отнася до членовете на комисии за възлагане на обществени поръчки, лицата, натоварени от ръководителя на възлагащ орган с възлагането на обществени поръчки по опростената процедура, и експертите, участващи в процедури за възлагане на обществени поръчки);
- 4) други държавни органи в съответствие с предвиденото в закона.

[...]

3. Когато е налице обоснована информация, че лице не спазва изискванията на настоящия закон, ръководителите — или техните надлежно упълномощени представители — на институциите или организациите на държавата или органите на местно самоуправление или съответно институцията, ръководена колективно, на държавата или органа на местно самоуправление разследват по своя инициатива или по указание на [Главната комисия] служебната дейност на лицето, работещо в обществените служби. [Главната комисия] се уведомява за заключенията на разследването; тя е оправомощена да реши дали преценката, направена в доклада за разследване на поведението на лицето, съответства на разпоредбите от настоящия закон. [...].“

32 В член 2, параграф 5 от Закона на Република Литва за съвместяване на обществените и частните интереси в действащата му редакция, считано от 1 януари 2020 г. (наричан по-нататък „измененият Закон за съвместяване на интереси“), където се дава определение на понятието „лица, работещи в обществените служби“, сред тях вече не се упоменават лицата, които работят в публични сдружения или организации, финансирани от бюджета или със средства от държавата или орган на местно самоуправление, и които притежават административни правомощия.

33 Съгласно член 4, параграф 3 от изменения Закон за съвместяване на интереси:

„Разпоредбите от настоящия закон, посветени на декларацията за частни интереси, както и членове 11 и 13 от него се прилагат също:

[...]

8) за ръководителите на възлагащи органи или възлагащи субекти (наричани по-нататък заедно „възлагащият субект“), за членовете на комисиите на възлагащ субект за възлагане на обществени поръчки, за лицата, натоварени от ръководителя на възлагащ субект с възлагането на обществени поръчки по опростената процедура, за експертите, участващи в процедури за възлагане на обществени поръчки, за инициаторите на концесия [...] на възлагащ субект от сектора на услугите по снабдяване, обработване на отпадъчните води, доставка на енергия и транспорт или на пощенските услуги;

[...]“.

34 Съгласно член 2, параграф 8 от Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymas Nr. I-1374 (Закон № I-1374 на Република Литва за правната защита на личните данни) от 11 юни 1996 г. (Žin., 1996, № 63-1479), в действащата му до 16 юли 2018 г. редакция:

„Специални лични данни“ са данни за расов или етнически произход, политически, религиозни, философски или други убеждения, членство в синдикални организации, здравословно състояние, сексуален живот на дадено лице, както и информация дали то е осъждано“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

35 Главната комисия е публичен орган, който по-специално трябва да следи за прилагането на Закона за съвместяване на интереси, включително като събира и проверява декларациите за частни интереси.

36 ОТ заема длъжността ръководител на QR — организация по литовското право, получаваща публични средства и извършваща дейност в областта на опазването на околната среда.

37 С решение от 7 февруари 2018 г. Главната комисия установява, че ОТ е нарушил член 3, параграф 2 и член 4, параграф 1 от Закона за съвместяване на интереси, тъй като не е подал декларация за частни интереси.

38 На 6 март 2018 г. ОТ подава жалба до запитващата юрисдикция за отмяна на това решение.

39 В подкрепа на жалбата ОТ твърди, от една страна, че не е сред лицата, за които се прилага задължението за деклариране на частните интереси, по член 2, параграф 1 от Закона за съвместяване на интереси. В качеството си на ръководител на QR той всъщност не разполагал с публични административни правомощия и не осигурявал извършването на каквато и да било обществена услуга за населението. Освен това в качеството си на неправителствена организация QR извършвала дейността си, без да зависи от публичните власти.

40 От друга страна, при всички положения, ако се допусне, че той се окаже принуден да подаде декларация за частни интереси, според ОТ публикуването ѝ ще накърни както неговото право на зачитане на личния му живот, така и правото на другите лица, които евентуално ще трябва да посочи в декларацията си.

41 Според Главната комисия, тъй като на ОТ са предоставени административни правомощия в организация, получаваща финансиране от структурни фондове на Съюза и от литовския държавен бюджет, той е длъжен да подаде декларация за частни интереси, макар да не е длъжностно лице в администрация и дори ако се допусне, че не упражнява публични

административни правомощия. Освен това Главната комисия отбелязва, че макар да е възможно публикуването на такава декларация да представлява намеса в личния живот на съответното лице и на съпруга му, тази намеса е предвидена в Закона за съвместяване на интереси.

- 42 Запитващата юрисдикция изпитва съмнения в съвместимостта на режима, предвиден в Закона за съвместяване на интереси, с член 6, параграф 1, първа алинея, букви в) и д) и параграф 3 от ОРЗД, както и с член 9, параграф 1 от него. Според нея личните данни, съдържащи се в декларацията за частни интереси, могат да разкрият информация за личния живот на декларатора и на неговия съпруг, лицето, с което той живее във фактическо съжителство, или неговия партньор, както и на неговите деца, поради което с тяхното разкриване може се окаже нарушено правото на съответните лица на зачитане на техния личен живот. Тез данни всъщност можели да разкрият особено чувствителна информация, като например факта, че субектът на данни фактически съжителства или живее с лице от същия пол, чието разкриване може да създаде значителни неприятности в личния живот на тези лица. Данните за получените подаръци и извършените сделки от декларатора и неговия съпруг, лицето, с което той живее във фактическо съжителство, или неговия партньор също щели да разкрият някои подробности от техния личен живот. Данните за близките или познатите на декларатора, поради които може да възникне конфликт на интереси, освен това разкривали информация за семейството на декларатора и за неговите лични отношения.
- 43 Според запитващата юрисдикция, макар целта на Закона за съвместяване на интереси да е гарантирането на спазването на принципа на прозрачност при упражняването на публичните функции, по-специално при вземането на решенията относно реализирането на обществения интерес, публикуването в интернет на данни, които могат да повлияят на вземането на такива решения, не е необходимо за постигането на тази цел. Съобщаването на личните данни на субектите по член 5 от този закон и контролната функция, възложена на органите по член 22 от посочения закон, всъщност съставлявали достатъчни мерки, за да се осигури постигането на посочената цел.
- 44 При това положение Vilniaus apygardos administracinis teismas (Окръжен административен съд Вилнюс, Литва) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) Трябва ли условието по член 6, параграф 1, [първа алинея,] буква д) от [ОРЗД] — а именно обработването [на личните данни] да е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или свързана с упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора — предвид изискванията по член 6, параграф 3 от [ОРЗД], по-специално изискването правото на държавите членки да отговаря на цел от обществен интерес и да е пропорционално на преследваната легитимна цел, и предвид членове 7 и 8 от [Хартата], да се тълкува в смисъл, че националното право не може да изисква разкриването на данните, съдържащи се в декларации за частни интереси, и публикуването им на уебсайта на администратора, [а именно Главната комисия], като по този начин тези данни стават достъпни за всички, които имат възможност да използват интернет?

- 2) Трябва ли забраната по член 9, параграф 1 от [ОРЗД] да се обработват някои категории лични данни, предвид условията по член 9, параграф 2 от [ОРЗД], по-специално условието по буква ж) от тази разпоредба — а именно обработването [на личните данни] да е необходимо по причини от важен обществен интерес на основание правото на Съюза или правото на държава членка, което трябва да е пропорционално на преследваната цел, да зачита същността на правото на защита на данните и да предвижда подходящи и конкретни мерки за защита на основните права и интересите на субекта на данните — и предвид членове 7 и 8 от Хартата, да се тълкува в смисъл, че националното право не може да изисква разкриването на данни, съдържащи се в декларации за частни интереси, чрез които могат да станат известни лични данни, включително данни, позволяващи да се узнаят политическите възгледи на лице, членството му в синдикални организации, сексуалната му ориентация или друга лична информация, и публикуването на тези данни на уебсайта на администратора, [а именно Главната комисия], като по този начин тези данни стават достъпни за всички, които имат възможност да използват интернет?“.

Допустимостта на преюдициалното запитване

- 45 Литовското правителство и Европейската комисия отбелязват, че след изменението на Закона за съвместяване на интереси, влязло в сила на 1 януари 2020 г., жалбоподателят в главното производство вече не се намира в приложното поле *ratione personae* на този закон.
- 46 Комисията освен това отбелязва, че в решение от 20 септември 2018 г., *Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas* (Конституционен съд на Република Литва), който е бил сезиран от запитващата юрисдикция с искане да прецени конституционосъобразността на някои разпоредби от Закона за съвместяване на интереси, установява, че член 10 от този закон, където се изисква публикуването на данните за частните интереси, няма отношение към спора в главното производство.
- 47 В това отношение трябва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика въведеното с член 267ДФЕС производство е инструмент за сътрудничество между Съда и националните юрисдикции, чрез който Съдът им предоставя насоки за тълкуването на правото на Съюза, необходими им за разрешаване на висящи пред тях спорове (решение от 12 март 1998 г., *Djabali*, C-314/96, EU:C:1998:104, т. 17 и определение от 3 декември 2020 г., *Fedasil*, C-67/20—C-69/20, непубликувано, EU:C:2020:1024, т. 18).
- 48 Съгласно постоянната съдебна практика въпросите, които са свързани с тълкуването на правото на Съюза и са поставени от националния съд в нормативната и фактическа рамка, която той определя съгласно своите правомощия и проверката на чиято точност не е задача на Съда, се ползват с презумпция за релевантност. Съдът може да откаже да се произнесе по отправеното от национална юрисдикция запитване само ако е съвсем очевидно, че исканото тълкуване на правото на Съюза няма никаква връзка с действителността или с предмета на спора в главното производство, когато проблемът е от хипотетично естество или когато Съдът не разполага с необходимите данни от фактическа и правна страна, за да бъде полезен с отговора на поставените му въпроси (решение от 22 февруари 2022 г., *Stichting Rookpreventie Jeugd* и др., C-160/20, EU:C:2022:101, т. 82 и цитираната съдебна практика).

- 49 В разглеждания случай е важно да се отбележи, че в отговор на изпратено от Съда искане за предоставяне на информация запитващата юрисдикция уточнява, от една страна, че законосъобразността на разглежданото решение в главното производство трябва да се прецени с оглед на действащите национални разпоредби към датата на приемане на това решение. Законът за съвместяване на интереси впрочем е включвал сред лицата, които трябва да подадат декларация за частни интереси, онези, които работят в публични сдружения или организации, финансирани от бюджета или със средства от държавата или орган на местно самоуправление, и които притежават административни правомощия.
- 50 Запитващата юрисдикция освен това посочва, че макар жалбоподателят в главното производство вече да не може да се счита за лице, работещо в обществените служби, по смисъла на изменения Закон за съвместяване на интереси, той все пак може да се окаже сред категорията лица по член 4, параграф 3, точка 8 от този закон и че поради това може да трябва да подаде декларация за частни интереси.
- 51 От друга страна, запитващата юрисдикция уточнява, че решението на Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas (Конституционен съд на Република Литва) от 20 септември 2018 г. — с което той обявява за недопустимо искането на запитващата юрисдикция да се произнесе по съвместимостта на член 10, параграфи 1 и 2 от Закона за съвместяване на интереси с Конституцията на Република Литва и с конституционния принцип на пропорционалност, тъй като подлежащият на разрешаване въпрос в главното производство засягал не публикуването на данни, предоставени в декларациите за частни интереси, а задължението за подаване на такава декларация — е ирелевантно за спора в главното производство.
- 52 В това отношение запитващата юрисдикция уточнява, че макар, както посочва Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas (Конституционен съд на Република Литва), подлежащият на разрешаване въпрос в главното производство действително да се отнася за евентуалното нарушаване на член 3, параграф 2 и член 4, параграф 1 от този закон поради неизпълнението от жалбоподателя в главното производство на задължението му да подаде декларация за частни интереси, за проверката на законосъобразността на решението, разглеждано в главното производство, е необходимо да се вземат предвид задължителните последици от такова подаване, произтичащи от прилагането на член 10 от посочения закон — а именно публикуването на някои данни, съдържащи се в декларацията за интереси, на уебсайта на Главната комисия — тъй като в подкрепа на жалбата си за отмяна на това решение същият жалбоподател твърди, че публикуването е незаконно.
- 53 Предвид така дадените насоки от запитващата юрисдикция, изложените обстоятелства от литовското правителство и от Комисията не са достатъчни, за да се обори презумпцията за релевантност, с която се ползват поставените въпроси, и не може да се счете за очевидно, че исканото тълкуване на разпоредбите от правото на Съюза няма никаква връзка с действителността или с предмета на спора в главното производство, нито че проблемът е от хипотетично естество, тъй като запитващата юрисдикция може да вземе предвид това тълкуване при постановяването на своето решение. Съдът освен това разполага с необходимите данни от фактическа и правна страна, за да бъде полезен с отговора на поставените му въпроси.
- 54 Следователно преюдициалното запитване е допустимо.

По преюдициалните въпроси

*Приложимото право *ratione temporis**

- 55 С въпросите си запитващата юрисдикция иска тълкуване на ОРЗД. Съгласно член 99, параграф 2 от този регламент същият е станал приложим на 25 май 2018 г., на която дата с член 94, параграф 1 от него се отменя Директива 95/46.
- 56 Следователно за разглежданото в главното производство решение, което е прието от Главната комисия на 7 февруари 2018 г., е приложима Директива 95/46.
- 57 От преписката, с която Съдът разполага, обаче следва, че с това решение Главната комисия упреква жалбоподателя в главното производство, че не е подал декларация за частни интереси, с което нарушил Закона за съвместяване на интереси. При това положение, предвид информацията, посочена в точка 50 от настоящото решение, и при липса на данни, от които да е видно, че жалбоподателят в главното производство е подал такава декларация преди 25 май 2018 г., тоест датата, на която ОРЗД става приложим, не е изключено този регламент да се окаже приложим *ratione temporis* по спора в главното производство, което запитващата юрисдикция трябва да провери.
- 58 Освен това не следва да се прави разграничение между разпоредбите от Директива 95/46 и тези от ОРЗД, посочени в двата преформулирани преюдициални въпроса, тъй като за тези разпоредби трябва да счита, че имат сходен обхват за нуждите на тълкуването, което Съдът трябва да даде в настоящото дело (вж. по аналогия решение от 21 ноември 2013 г., *Dixons Retail*, C-494/12, EU:C:2013:758, т. 18).
- 59 Ето защо, за да се дадат полезни отговори на поставените въпроси от запитващата юрисдикция, последните трябва да се разгледат въз основа както на Директива 95/46, така и на ОРЗД.

Първият въпрос

- 60 С първия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 7, буква в) и д) от Директива 95/46 и член 6, параграф 1, първа алинея, букви в) и д) и параграф 3 от ОРЗД, разглеждани във връзка с членове 7 и 8 от Хартата, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална разпоредба, в която се предвижда качването онлайн на лични данни, съдържащи се в декларациите за частни интереси, които всеки ръководител на организация, получаваща публични средства, е длъжен да подаде до националния орган, отговарящ за събирането на тези декларации и за проверката на съдържанието им.
- 61 В самото начало трябва да се припомни, че съгласно член 1, параграф 1 във връзка със съображение 10 от Директива 95/46 и съгласно член 1, параграф 2 във връзка със съображения 4 и 10 от ОРЗД с тази директива и този регламент по-специално се цели да се гарантира високо равнище на защита на основните права и свободи на физическите лица при обработването на личните данни, като това право се признава и в член 8 от Хартата и е тясно свързано с правото на зачитане на личния живот, прогласено в член 7 от нея.

- 62 За тази цел в глава II от Директива 95/46 и в глави II и III от ОРЗД се обявяват принципите, уреждащи обработването на личните данни, и правата на субекта на данни, които трябва да се спазват при това обработване. По-специално, всяко обработване на лични данни трябва, преди ОРЗД да стане приложим, да съответства на принципите, свързани с качеството на данните и със законосъобразността на тяхното обработване, по членове 6 и 7 от тази директива, а след като ОРЗД става приложим — на изброените в членове 5 и 6 от този регламент принципи, свързани с обработването на данните и с условията за законосъобразност на обработването (вж. в този смисъл решения от 22 юни 2021 г., *Latvijas Republikas Saeima (Точки за пътнотранспортни нарушения)*, C-439/19, EU:C:2021:504, т. 96 и от 24 февруари 2022 г., *Valsts ieņēmumu dienests (Обработване на лични данни за данъчни цели)*, C-175/20, EU:C:2022:124, т. 50).
- 63 В разглеждания случай в член 10, параграф 1 от Закона за съвместяване на интереси се предвижда, че Главната комисия публикува на своя уебсайт информация, съдържаща се в декларациите за частни интереси, които са подадени от посочените в тази разпоредба лица, заемащи публична длъжност, и чието съдържание е определено в член 6, параграф 1 от този закон, с изключение на информацията, изброена в член 10, параграф 2 от посочения закон.
- 64 В това отношение трябва да се подчертае, че поставените на Съда въпроси се отнасят единствено за публикуването на уебсайта на Главната комисия на информацията, съдържаща се в декларацията за частни интереси, която е длъжен да подаде ръководителят на получаваща публични средства организация, а не за самото задължение за деклариране или за публикуването на декларация за интереси при други обстоятелства.
- 65 В това отношение, щом като се отнася за физически лица, идентифицирани с техните име и фамилия, информацията, предназначена за публикуване на уебсайта на Главната комисия, представлява лични данни по смисъла на член 2, буква а) от Директива 95/46 и член 4, точка 1 от ОРЗД, тъй като обстоятелството, че тази информация се вписва в контекста на професионална дейност на декларатора, не може да ѝ отнеме тази квалификация (решение от 9 март 2017 г., *Manni*, C-398/15, EU:C:2017:197, т. 34 и цитираната съдебна практика). Освен това операцията, изразяваща се в качване на лични данни на уебсайт, представлява обработване по смисъла на член 2, буква б) от Директива 95/46 и член 4, точка 2 от ОРЗД (вж. в този смисъл решение от 1 октомври 2015 г., *Weltimmo*, C-230/14, EU:C:2015:639, т. 37), на което Главната комисия е администратор по смисъла на член 2, буква г) от Директива 95/46 и член 4, точка 7 от ОРЗД (вж. по аналогия решение от 22 юни 2021 г., *Latvijas Republikas Saeima (Точки за пътнотранспортни нарушения)*, C-439/19, EU:C:2021:504, т. 101).
- 66 След това уточнение трябва да се провери дали член 7 от Директива 95/46 и член 6 от ОРЗД, разглеждани във връзка с членове 7 и 8 от Хартата, възпрепятстват публикуването в интернет на част от личните данни, съдържащи се в декларацията за частни интереси, която е длъжен да подаде всеки ръководител на получаваща публични средства организация, тоест публикуването по член 10 от Закона за съвместяване на интереси.
- 67 В член 7 от Директива 95/46 и член 6, параграф 1, първа алинея от ОРЗД е предвиден изчерпателен и рестриктивен списък на хипотезите, в които обработване на лични данни може да се счита за законосъобразно. Ето защо, за да може да се счете за такова, съответното обработване трябва да спада към някоя от хипотезите, предвидени в тези

разпоредби (вж. в този смисъл решение от 22 юни 2021 г., Latvijas Republikas Saeima (Точки за пътнотранспортни нарушения), C-439/19, EU:C:2021:504, т. 99 и цитираната съдебна практика).

- 68 Съгласно член 7, буква д) от Директива 95/46 и член 6, параграф 1, първа алинея, буква д) от ОРЗД, отбелязани от запитващата юрисдикция в първия ѝ въпрос, законосъобразно е обработването, което е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или свързана с упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора. Освен това, съгласно член 7, буква в) от тази директива и член 6, параграф 1, първа алинея, буква в) от този регламент, на който запитващата юрисдикция се позовава в мотивите на преюдициалното си запитване, законосъобразно е и обработването, което е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора.
- 69 За двете хипотези на законосъобразност в член 6, параграф 3 от ОРЗД се уточнява, че обработването трябва да се основава на правото на Съюза или на правото на държавата членка, което се прилага спрямо администратора, и че това правно основание трябва да отговаря на цел от обществен интерес и да е пропорционално на преследваната легитимна цел. Тъй като тези изисквания са израз на изискванията, произтичащи от член 52, параграф 1 от Хартата, те трябва да се тълкуват предвид последната разпоредба и да се прилагат *mutatis mutandis* за член 7, букви в) и д) от Директива 95/46.
- 70 Трябва всъщност да се припомни, че основните права на зачитане на личния живот и на защита на личните данни, гарантирани в членове 7 и 8 от Хартата, не са абсолютни, а трябва да се разглеждат спрямо тяхната функция в обществото и да се претеглят спрямо други основни права. Поради това е възможно да се налагат ограничения, стига в съответствие с член 52, параграф 1 от Хартата те да са предвидени в закон и да зачитат основното съдържание на основните права, както и принципа на пропорционалност. Съгласно този принцип ограничения могат да бъдат налагани само ако са необходими и ако действително отговарят на признати от Съюза цели от общ интерес или на необходимостта да се защитят правата и свободите на други хора. Те трябва да се въвеждат в границите на строго необходимото и правната уредба, включваща намесата, трябва да предвижда ясни и точни правила, уреждащи обхвата и прилагането на съответната мярка (решение от 22 юни 2021 г., Latvijas Republikas Saeima (Точки за пътнотранспортни нарушения), C-439/19, EU:C:2021:504, т. 105 и цитираната съдебна практика).
- 71 В разглеждания случай, тъй като публикуването на уебсайта на Главната комисия на част от личните данни, съдържащи се в декларацията за частни интереси, която е длъжен да подаде всеки ръководител на получаваща публични средства организация, произтича от законова разпоредба от правото на държавата членка, което е приложимо за Главната комисия, а именно член 10 от Закона за съвместяване на интереси, това обработване е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага за този орган в качеството му на администратор, и съответно спада към хипотезата по член 7, буква в) от Директива 95/46 и член 6, параграф 1, първа алинея, буква в) от ОРЗД. При това положение не е необходимо да се определя дали обработването спада и към хипотезата по член 7, буква д) от тази директива и член 6, параграф 1, първа алинея, буква д) от този регламент.

- 72 Освен това, тъй като, както следва от точка 63 от настоящото решение, член 10 от Закона за съвместяване на интереси определя обхвата на ограничаването на упражняването на правото на защита на личните данни, произтичащата от него намеса трябва да се счита за предвидена в закон по смисъла на член 52, параграф 1 от Хартата (вж. в този смисъл решение от 24 февруари 2022 г., *Valsts ieņēmumu dienests* (Обработване на лични данни за данъчни цели), C-175/20, EU:C:2022:124, т. 54).
- 73 Както обаче бе уточнено в точка 69 от настоящото решение, член 10 от Закона за съвместяване на интереси в качеството му на правно основание за обработването, разглеждано в главното производство, трябва да отговаря и на други изисквания, произтичащи от член 52, параграф 1 от Хартата и член 6, параграф 3 от ОРЗД, и по-специално да отговаря на цел от обществен интерес и да бъде пропорционален на преследваната легитимна цел.
- 74 В разглеждания случай от член 1 от Закона за съвместяване на интереси следва, че следвайки принципа на прозрачност на декларациите за интереси, този закон цели да осигури предимството на обществения интерес при вземането на решения от лицата, работещи в обществените служби, да гарантира безпристрастността на тези решения и да предотврати случаите на конфликти на интереси, както и появата и разпространението на корупция в обществените служби.
- 75 Такива цели — след като се изразяват в увеличаване на гаранциите за почтеност и безпристрастност на лицата, вземащи решения в обществения сектор, в предотвратяване на конфликтите на интереси и в борба с корупцията в обществения сектор — несъмнено са в обществен интерес и съответно легитимни.
- 76 Със следенето лицата, вземащи решения в обществения сектор, да упражняват функциите си безпристрастно и обективно, и с недопускането те бъдат повлияни от съображения, свързани с частни интереси, всъщност се цели да се гарантира доброто управление на публичните дела и на публичната собственост.
- 77 Освен това борбата с корупцията е цел, към която държавите членки са се присъединили както в международен план, така и на равнището на Съюза.
- 78 На равнището на Съюза държавите членки по-специално са се присъединили към Конвенцията за борба с корупцията, в която участват длъжностни лица на Европейските общности или длъжностни лица на държавите — членки на Европейския съюз, съгласно която всяка държава членка е длъжна да вземе необходимите мерки за наказателно преследване както на активната, така и на пасивната корупция, в която са замесени длъжностни лица.
- 79 В международен план, съгласно член 1 от Конвенцията на Организацията на обединените нации срещу корупцията нейната цел по-специално е да насърчава и укрепва мерките за по-ефикасно предотвратяване и за борба с корупцията, както и да насърчава интегритета, отговорността и доброто управление на публичните дела и на публичната собственост. За тази цел в член 7, параграф 4 от посочената конвенция се предвижда, че „[в]сяка държава — страна по конвенцията, се стреми в съответствие с основните принципи на вътрешното ѝ право да предвиди, поддържа и укрепва системи, които увеличават прозрачността и предотвратяват конфликта на интереси“.

- 80 От гореизложените съображения следва, че стремежът при обработването на личните данни въз основа на Закона за съвместяване на интереси е да се отговори на признати от Съюза цели от общ интерес по смисъла на член 52, параграф 1 от Хартата и на цели от обществен интерес, които съответно са легитимни по смисъла на член 6, параграф 3 от ОРЗД.
- 81 Поради това в съответствие с тези разпоредби целите, посочени в точки 74 и 75 от настоящото решение, разрешават ограничения на упражняването на правата, гарантирани в членове 7 и 8 от Хартата, стига по-специално ограниченията действително да отговарят на тези цели и да са пропорционални спрямо тях.
- 82 При това положение трябва да се провери дали качването онлайн на уебсайта на Главната комисия на част от личните данни, съдържащи се в декларацията за частни интереси, която всеки ръководител на получаваща публични средства организация е длъжен да подаде до този орган, е годно за постигането на целите от общ интерес, определени в член 1 от Закона за съвместяване на интереси, и не надхвърля необходимото за постигането на тези цели (вж. по аналогия решение от 22 юни 2021 г., Latvijas Republikas Saeima (Точки за пътнотранспортни нарушения), C-439/19, EU:C:2021:504, т. 109).
- 83 Най-напред, що се отнася до въпроса дали публикуването на уебсайта на Главната комисия на лични данни, съдържащи се в декларациите за частни интереси, е годно за постигането на целта от общ интерес, определена в член 1 от Закона за съвместяване на интереси, трябва да се отбележи, че качването онлайн на някои от личните данни, съдържащи се в декларациите за частни интереси на лицата, вземащи решения в общественния сектор, може да ги насърчи да действат безпристрастно, тъй като позволява да се разкрие наличието на евентуални конфликти на интереси, които могат да окажат влияние върху упражняването на техните функции. Такова прилагане на принципа на прозрачност съответно може да предотврати конфликтите на интереси и корупцията, да увеличи отговорността на субектите от общественния сектор и съответно да укрепи доверието на гражданите в дейността на публичните органи.
- 84 Ето защо мярката, разглеждана в главното производство, изглежда годна да допринесе за постигането на преследваните с нея цели от общ интерес.
- 85 По-нататък, що се отнася до изискването за необходимост, от съображение 39 от ОРЗД е видно, че то е изпълнено, когато преследваната цел от общ интерес не може разумно да се постигне по толкова ефикасен начин с други средства, които засягат в по-малка степен основните права на съответните лица, по-специално правото на зачитане на личния живот и правото на защита на личните данни, гарантирани в членове 7 и 8 от Хартата, тъй като изключенията от принципа на защита на такива данни и ограниченията на този принцип трябва да се въвеждат в границите на строго необходимото (вж. в този смисъл решение от 22 юни 2021 г., Latvijas Republikas Saeima (Точки за пътнотранспортни нарушения), C-439/19, EU:C:2021:504, т. 110 и цитираната съдебна практика). Поради това в разглеждания случай трябва да се провери дали целите за предотвратяване на конфликтите на интереси и корупцията в общественния сектор, като се усили почтеността и безпристрастността на работещите в него лица, могат разумно да се постигнат по толкова ефикасен начин с други средства, които засягат в по-малка степен правото на зачитане на личния живот и правото на защита на личните данни на ръководителите на организации, получаващи публични средства.

- 86 Тази преценка трябва да се извърши при отчитане на всички правни и фактически обстоятелства, характерни за съответната държава членка — като например наличието на други мерки, предназначени за предотвратяване на конфликтите на интереси и за водене на борба с корупцията, мащаба на такива конфликти и на явлението корупция вътре в обществените служби — както и на естеството на съответната информация и важността на упражняваните функции от декларатора, по-специално неговото положение в йерархията, обхвата на публичните административни правомощия, които евентуално са му предоставени, и правомощията, с които разполага за ангажиране и управление на публични средства.
- 87 В разглеждания случай, първо, трябва да се отбележи, както следва от точка 43 от настоящото решение, че запитващата юрисдикция, изглежда, счита, че задължението за деклариране на частните интереси пред органите, посочени в членове 5 и 22 от Закона за съвместяване на интереси, и проверяването от последните на спазването на това задължение и на съдържанието на декларацията позволяват преследването с този закон цели, а именно предотвратяването на конфликтите на интереси и борбата с корупцията в обществения сектор, да се постигнат по толкова ефикасен начин.
- 88 Според разясненията, предоставени от запитващата юрисдикция, един от основните доводи, изтъкнати от Главната комисия в главното производство, за да обоснове публикуването на декларациите за частни интереси, е фактът, че тя не разполага с достатъчно човешки ресурси, за да извършва ефективна проверка на всички подадени до нея декларации.
- 89 Трябва обаче да се подчертае, че недостигът на отпуснати на публичните органи ресурси в никакъв случай не може да бъде легитимен довод, позволяващ да се обоснове накърняване на основните права, гарантирани от Хартата.
- 90 Трябва също така да се постави въпросът дали за постигането на целите от общ интерес, посочени в член 1 от Закона за съвместяване на интереси, е строго необходимо за ръководителите на получаващи публични средства организации, аналогично на другите категории длъжности, посочени в списъка по член 10, параграф 1 от този закон, да се прилага предвиденото в същия закон публикуване.
- 91 В това отношение литовското правителство обяснява пред Съда, че задължението за подаване на декларация за безпристрастност, носено от тези ръководители по силата на националното право, е достатъчно за постигане на целите на Закона за съвместяване на интереси и че поради това прилагането на член 10 от този закон за тях, както се е предвиждало до влизането в сила на 1 януари 2020 г. на изменения Закон за съвместяване на интереси, е надхвърляло строго необходимото спрямо тези цели.
- 92 Второ, дори публикуването на личните данни, разглеждано в главното производство, да се окаже необходимо за постигане на целите, преследвани със Закона за съвместяване на интереси, трябва да се отбележи, че потенциално неограничен брой лица могат да се запознаят с въпросните лични данни. От преписката, с която Съдът разполага, впрочем не следва, че при приемането на тази разпоредба литовският законодател е проверил дали публикуването в интернет, без никакво ограничение за достъп, на тези данни е строго необходимо или пък дали е възможно целите, посочени в Закона за съвместяване на интереси, да бъдат постигнати по толкова ефикасен начин чрез ограничаване на броя на лицата, които могат да се запознаят с тези данни.

- 93 Трето, при всички положения трябва да се припомни, че условието обработването да е необходимо трябва да се разглежда заедно с т.нар. принцип на „свеждане на данните до минимум“, прогласен в член 6, параграф 1, буква в) от Директива 95/46 и член 5, параграф 1, буква в) от ОРЗД, според който личните данни трябва да са подходящи, релевантни и ограничени до необходимото с оглед на целите, за които се обработват (вж. в този смисъл решение от 11 декември 2019 г., *Asociația de Proprietari bloc M5A-Scara A, C-708/18*, EU:C:2019:1064, т. 48).
- 94 Следователно единствено данните, чието публикуване действително може да засили гаранциите за почтеност и безпристрастност на лицата, заемащи публична длъжност, да предотврати конфликтите на интереси и да се бори с корупцията в общественения сектор, могат да бъдат предмет на обработване от вида на предвиденото в член 10, параграф 1 от Закона за съвместяване на интереси.
- 95 В разглеждания случай от член 10, параграф 2 от Закона за съвместяване на интереси и от разясненията, предоставени от запитващата юрисдикция в отговор на отправеното от Съда искане за предоставяне на информация, следва, че по-голямата част от данните, които трябва да се съдържат в декларацията за частни интереси съгласно на член 6, параграф 1 от този закон, подлежи на публикуване на уебсайта на Главната комисия, с изключение по-специално на личните идентификационни номера на съответните лица.
- 96 В това отношение, макар с цел предотвратяване на конфликтите на интереси и корупцията в обществения сектор евентуално да е уместно да се изисква в декларациите за частни интереси да се съдържа информация, позволяваща да се установи самоличността на декларатора, и информация за дейностите на съпруга на декларатора, лицето, с което той живее във фактическо съжителство, или партньора му, публичното разкриване онлайн на поименни данни за съпруга на ръководител на получаваща публични средства организация, лицето, с което той живее във фактическо съжителство, или партньора му, както и за неговите близки или други известни му лица, поради които може да възникне конфликт на интереси, изглежда, надхвърля строго необходимото. Всъщност, както отбелязва генералният адвокат в точка 66 от своето заключение, не изглежда невъзможно преследваните цели от обществен интерес да се постигнат, ако за целите на публикуването се посочи само родовият израз „съпруг, лице, с което деклараторът живее във фактическо съжителство, или партньор“ според случая, придружен от относимото посочване на интересите на последните във връзка с дейността им.
- 97 Системното публикуване онлайн на списъка със сделките на декларатора, чиято стойност надвишава 3 000 EUR, също не изглежда строго необходимо с оглед на преследваните цели.
- 98 Накрая е важно да се припомни, че цел от общ интерес не може да се преследва, без да се отчете фактът, че тя трябва да бъде съвместена с основните права, засегнати от мярката, като се извърши балансирано претегляне между, от една страна, целта от общ интерес и от друга страна, въпросните права (решение от 5 април 2022 г., *Commissioner of An Garda Síochána и др.*, C-140/20, EU:C:2022:258, т. 52). Поради това, за да се прецени пропорционалността на разглежданото в главното производство обработване, трябва да се измери тежестта на намесата в основните права на зачитане на личния живот и на защита на личните данни, която това обработване съдържа, и да се провери дали важността на преследваната с него цел от общ интерес е свързана с тази тежест.

- 99 За да се измери тежестта на тази намеса, предвид по-специално трябва да се вземат естеството на разглежданите лични данни, в частност евентуално чувствителният им характер, както и естеството на обработването на съответните данни и конкретният ред за това обработване, в частност броят на лицата с достъп до тези данни и редът за достъп до последните (решение от 11 декември 2019 г., *Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA, C-708/18*, EU:C:2019:1064, т. 57).
- 100 В разглеждания случай е важно да се отбележи, от една страна, че публичното разкриване онлайн на поименни данни за съпруга на декларатора, партньора му или лицето, с което той живее във фактическо съжителство, или за близките или известните му лица, поради които може да възникне конфликт на интереси, и посочването на предмета на сделките, чиято стойност надвишава 3 000 EUR, могат да разкрият информация за някои чувствителни аспекти от личния живот на съответните лица, включително например сексуалната им ориентация. Освен това, тъй като предвижда такова публично разкриване на поименни данни за лица, различни от декларатора в качеството му на лице, вземащо решения в общественния сектор, обработването на лични данни, предвидено в член 10 от Закона за съвместяване на интереси, засяга и лица, които нямат това качество и по отношение на които посочените в този закон цели не са относими по същия начин като за декларатора.
- 101 Тежестта на такава намеса може да се окаже увеличена и от кумулативния ефект на личните данни, които са обект на публикуване като разглежданото в главното производство, тъй като тяхното комбиниране позволява да се състави изключително подробен портрет на личния живот на съответните лица (вж. в този смисъл становище 1/15 (Споразумение PNR между ЕС и Канада) от 26 юли 2017 г., EU:C:2017:592, т. 128).
- 102 От друга страна, безспорно е, че това обработване прави тези лични данни свободно достъпни в интернет за широката публика и съответно за потенциално неограничен брой лица.
- 103 Поради това е възможно въпросното обработване да позволи на лица, които поради причини, чужди на целта от общ интерес за предотвратяване на конфликтите на интереси и корупцията в общественния сектор, се стремят да се осведомят за личното, материалното и финансовото положение на декларатора и членовете на неговото семейство, свободно да имат достъп до тези данни (вж. в този смисъл решение от 22 юни 2021 г., *Latvijas Republikas Saeima (Точки за пътнотранспортни нарушения)*, C-439/19, EU:C:2021:504, т. 118).
- 104 Ето защо, както посочва генералният адвокат в точка 78 от заключението си, публикуването на посочените данни може например да превърне съответните лица в обект на повтарящи се действия по целево рекламиране и дистанционна търговия, а дори да ги изложи и на опасност от престъпни посегателства.
- 105 Следователно обработване като разглежданото в главното производство на личните данни, посочени в точка 100 от настоящото решение, трябва да се разглежда като тежка намеса в основните права на зачитане на личния живот и на защита на личните данни на съответните лица.
- 106 Тежестта на тази намеса трябва да се претегли спрямо важността на целите за предотвратяване на конфликтите на интереси и корупцията в общественния сектор.

- 107 В това отношение, за да се припомни важноста вътре в Съюза на целта да се води борба с корупцията, според Съда е уместно да се вземе предвид съдържанието на Доклада на Комисията до Съвета и Европейския парламент от 3 февруари 2014 г., озаглавен „Доклад на ЕС за борбата с корупцията“, [COM(2014) 38 final], от който следва, че корупцията, последиците от която се отразяват на доброто управление, разумното управление на публичните средства и конкуренцията на пазарите, спъва икономическото развитие, разклаща основите на демокрацията и вреди на социалната справедливост и върховенството на закона, и че тя може да подкопае доверието на гражданите в демократичните институции и процеси. В този доклад се уточнява, че целият Съюз е засегнат от това явление в по-голяма или по-малка степен в зависимост от държавите членки.
- 108 Аналогично, в четвъртото съображение от Наказателната конвенция относно корупцията, приета от Съвета на Европа, корупцията се квалифицира като „заплаха за правовата държава, демокрацията и правата на човека, [която] подкопава доброто управление, безпристрастността и социалната справедливост, накърнява свободната конкуренция, пречи на икономическото развитие и застрашава стабилността на демократичните институции и моралните устои на обществото“.
- 109 С оглед на гореизложеното е безспорно, че вътре в Съюза борбата с корупцията е от съществено значение.
- 110 В този контекст претеглянето на намесата в резултат на публикуването на лични данни, съдържащи се в декларациите за частни интереси, спрямо целите от общ интерес за предотвратяване на конфликтите на интереси и корупцията в общественения сектор налага предвид да се вземат по-специално реалното съществуване и мащаба на явлението корупция в обществените служби на съответната държава членка, поради което резултатът от претеглянето, което трябва да се извърши между тези цели, от една страна, и правото на зачитане на личния живот и правото на защита на личните данни на субекта на данни, от друга страна, не е непременно еднакъв за всички държави членки (вж. по аналогия решение от 24 септември 2019 г., Google (Териториален обхват на премахването от резултатите при търсене) (C-507/17, EU:C:2019:772, т. 67).
- 111 Освен това, както следва от точка 86 от настоящото решение, за целите на това претегляне трябва по-специално да се вземе предвид фактът, че общият интерес от публикуването на лични данни може да варира според важноста на упражняваните функции от декларатора, по-специално неговото положение в йерархията, обхвата на публичните административни правомощия, които евентуално са му предоставени, и правомощията, с които разполага за ангажиране и управление на публични средства (вж. по аналогия решение от 13 май 2014 г., Google Spain и Google, C-131/12, EU:C:2014:317, т. 81).
- 112 След това уточнение се налага изводът, че разглежданото в главното производство публикуване онлайн на по-голямата част от личните данни, съдържащи се в декларацията за частни интереси на всеки ръководител на получаваща публични средства организация, не отговаря на изисквания за балансирано претегляне. Всъщност в сравнение със задължение за подаване на декларация, съчетано с проверка на нейното съдържание, която се извършва от Главната комисия — чиято ефективност трябва да се осигури от съответната държавата членка, като тя снабди този орган с необходимите за тази цел средства — с такова публикуване значително по-тежко се накърняват основните права, гарантирани с

- членове 7 и 8 от Хартата, без да е възможно това утежняване да се компенсира с евентуалните ползи, които могат да произтекат от публикуването на всички тези данни, за предотвратяването на конфликтите на интереси и борбата с корупцията.
- 113 Освен това нищо от преписката, с която разполага Съдът, не показва, че в националната правна уредба, приложима към спора в главното производство, са предвидени гаранции срещу рисковете от злоупотреба, като например посочените в точки 103 и 104 от настоящото решение.
- 114 Що се отнася обаче до данните за свързаността на декларатора или, без поименно посочване, на неговия съпруг, лицето, с което той живее във фактическо съжителство, или неговия партньор с предприятия, организации, сдружения или фондове, и за независимите им дейности и за юридическите лица, в които те имат качеството на съдружник или участник, трябва да се приеме, че прозрачността относно наличието или липсата на такива интереси позволява на гражданите и на икономическите оператори да имат вярна представа за финансовата независимост на лицата, на които са предоставени правомощия за вземане на решения при управлението на публични средства. Освен това данните за получените подаръци, с изключение на такива от близките, чиято стойност надвишава 150 EUR, могат да разкрият наличието на корупционни деяния.
- 115 Чрез съблюдаване на балансирано претегляне предвид равнището, на което деклараторът има правомощия да взема решения, и при условие че принципът на „свеждане на данните до минимум“ бъде спазен, публикуването на такива данни, съдържащи се в декларацията за интереси, може да бъде обосновано с ползите, които такава прозрачност носи за предотвратяването на конфликтите на интереси и борбата с корупцията, увеличавайки гаранциите за почтеност и безпристрастност на лицата, заемащи публична длъжност.
- 116 С оглед на всички изложени по-горе съображения на първия въпрос следва да се отговори, че член 7, буква в) от Директива 95/46 и член 6, параграф 1, първа алинея, буква в) и параграф 3 от ОРЗД, разглеждани във връзка с членове 7 и 8 и член 52, параграф 1 от Хартата, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, в която се предвижда публикуване онлайн на декларацията за частни интереси, която всеки ръководител на получаваща публични средства организация е длъжен да подаде, по-специално доколкото това публикуване засяга поименни данни за неговия съпруг, лицето, с което той живее във фактическо съжителство, или неговия партньор, както и за близките или известните лица на декларатора, поради които може да възникне конфликт на интереси, или пък засяга всяка сделка, която е сключена в последните дванадесет календарни месеца и чиято стойност надвишава 3 000 EUR.

Вторият въпрос

- 117 С втория си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 8, параграф 1 от Директива 95/46 и член 9, параграф 1 от ОРЗД трябва да се тълкуват в смисъл, че публикуването на уебсайта на публичния орган, натоварен да събира и проверява съдържанието на декларациите за частни интереси, на лични данни, които косвено могат да разкрият политическите възгледи, членството в синдикални организации или сексуалната ориентация на физическо лице, представлява обработване на специални категории лични данни по смисъла на тези разпоредби.

- 118 С член 8, параграф 1 от Директива 95/46 и член 9, параграф 1 от ОРЗД се забраняват по-специално обработването на лични данни, разкриващи расов или етнически произход, политически възгледи, религиозни или философски убеждения или членство в синдикални организации, както и обработването на данни за сексуалния живот или сексуалната ориентация на физическо лице. Според заглавието на тези членове това са специални категории лични данни, като тези данни са квалифицирани и като „чувствителни данни“ в съображение 34 от тази директива и в съображение 10 от този регламент.
- 119 В разглеждания случай, макар по естеството си личните данни, чието публикуване е задължително по силата на член 10, параграф 1 от Закона за съвместяване на интереси, да не са чувствителни данни по смисъла на Директива 95/46 и ОРЗД, запитващата юрисдикция счита, че от поименните данни за съпруга на декларатора, лицето, с което той живее във фактическо съжителство, или партньора му логически може да се извлече определена информация за живота или сексуалната ориентация на декларатора и на неговия съпруг, лицето, с което той живее във фактическо съжителство, или неговия партньор.
- 120 При това положение трябва да се определи дали данни, чрез които след логическа операция по съпоставяне или дедукция е възможно да се разкрие сексуалната ориентация на физическо лице, спадат към специалните категории лични данни по смисъла на член 8, параграф 1 от Директива 95/46 и член 9, параграф 1 от ОРЗД.
- 121 В това отношение съгласно постоянната съдебна практика при тълкуването на разпоредба от правото на Съюза трябва да се вземе предвид не само нейният текст, но и контекстът ѝ, както и целите, преследвани от правната уредба, от която тя е част (решение от 21 декември 2021 г., Bank Melli Iran, C-124/20, EU:C:2021:1035, т. 43 и цитираната съдебна практика).
- 122 В член 8, параграф 1 от Директива 95/46 се посочва, че държавите членки забраняват обработването на лични данни, „разкриващи“ расов или религиозен произход, политически идеи, религиозни или философски убеждения, членство в професионални съюзи, като и обработването на данни, „свързани“ със здравословното състояние и половия живот. В член 9, параграф 1 от ОРЗД пък се посочва, че са забранени по-специално обработването на лични данни, „разкриващи“ расов или етнически произход, политически възгледи, религиозни или философски убеждения или членство в синдикални организации, както и обработването на данни „за“ здравословното състояние или данни „за“ сексуалния живот или сексуалната ориентация на физическо лице.
- 123 Както посочва по същество генералният адвокат в точка 85 от своето заключение, макар употребата в тези разпоредби на глагола „разкривам“ да се свързва с отчитането на обработване, което се отнася не само за чувствителни по своята същност данни, а и за данни, чрез които след логическа операция по съпоставяне или дедукция косвено се разкрива информация от такова естество, предлогът „за“ и прилагателното „свързан“, напротив, изглежда предполагат наличие на по-пряка и непосредствена връзка между обработването и съответните данни, разглеждани в присъщото им естество.
- 124 Такова тълкуване, което би довело до извършване на разграничение според вида на съответните чувствителни данни, обаче не би било в съответствие с контекстуалния анализ на тези разпоредби, по-специално с член 4, точка 15 от ОРЗД, съгласно който „данни за здравословното състояние“ означава лични данни, свързани с физическото или психическото здраве на физическо лице, включително предоставянето на здравни услуги, които „дават“ информация за здравословното му състояние, и със съображение 35 от този

регламент, съгласно което личните данни за здравословното състояние следва да обхващат всички данни, свързани със здравословното състояние на съответното лице, които „разкриват“ информация за физическото или психическото здравословно състояние на съответното лице в миналото, настоящето или бъдещето.

- 125 Освен това широкото тълкуване на понятията „специални категории лични данни“ и „чувствителни данни“ се подкрепя от целта на Директива 95/46 и на ОРЗД, припомнена в точка 61 от настоящото решение, а именно да се гарантира високо равнище на защита на основните права и свободи на физическите лица, по-специално на техния личен живот, при обработването на засягащите ги лични данни (вж. в този смисъл решение от 6 ноември 2003 г., Lindqvist, C-101/01, EU:C:2003:596, т. 50).
- 126 Противното тълкуване освен това би противоречало на целта на член 8, параграф 1 от Директива 95/46 и член 9, параграф 1 от ОРЗД, а именно да се осигури повишена защита срещу обработвания, които поради особената чувствителност на обработваните данни могат да съставляват, както следва от съображение 33 от Директива 95/46 и съображение 51 от ОРЗД, особено тежко вмешателство в основните права на зачитане на личния живот и на защита на личните данни, гарантирани с членове 7 и 8 от Хартата (вж. в този смисъл решение от 24 септември 2019 г., GS и др. (Премахване на чувствителни данни от резултатите при търсене), C-136/17, EU:C:2019:773, т. 44).
- 127 Поради това не е възможно тези разпоредби да се тълкуват в смисъл, че обработването на лични данни, които косвено могат да разкрият чувствителна информация за физическо лице, е изведено от предвидения в посочените разпоредби засилен режим на защита, без да се накърни полезното действие на този режим и защитата на основните права и свободи на физическите лица, която той цели да осигури.
- 128 С оглед на всички изложени по-горе съображения на втория въпрос следва да се отговори, че член 8, параграф 1 от Директива 95/46 и член 9, параграф 1 от ОРЗД трябва да се тълкуват в смисъл, че публикуването на уебсайта на публичния орган, натоварен да събира и проверява съдържанието на декларациите за частни интереси, на лични данни, които косвено могат да разкрият сексуалната ориентация на физическо лице, представлява обработване на специални категории лични данни по смисъла на тези разпоредби.

По съдебните разноски

- 129 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

- 1) Член 7, буква в) от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни, и член 6, параграф 1, първа алинея, буква в) и параграф 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите**

лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), разглеждани във връзка с членове 7 и 8 и член 52, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, в която се предвижда публикуване онлайн на декларацията за частни интереси, която всеки ръководител на получаваща публични средства организация е длъжен да подаде, по-специално доколкото това публикуване засяга поименни данни за неговия съпруг, лицето, с което той живее във фактическо съжителство, или неговия партньор, както и за близките или известните лица на декларатора, поради които може да възникне конфликт на интереси, или пък засяга всяка сделка, която е сключена в последните дванадесет календарни месеца и чиято стойност надвишава 3 000 EUR.

- 2) Член 8, параграф 1 от Директива 95/46 и член 9, параграф 1 от Регламент 2016/679 трябва да се тълкуват в смисъл, че публикуването на уебсайта на публичния орган, натоварен да събира и проверява съдържанието на декларациите за частни интереси, на лични данни, които косвено могат да разкрият сексуалната ориентация на физическо лице, представлява обработване на специални категории лични данни по смисъла на тези разпоредби.

Подписи